

RAPSODI EN BLÅSIG NATT

Av T. S. ELIOT

Svensk tolkning av Gunnar Ekelöf

Klockan tolv.

Längs dessa gatuperspektiv
som månen håller i sitt bann,
har månskenshymner viskande
förtrollat minnets våningsplan,
löst vad där fanns av bindande,
fördelande, förbindande,
var gatlykta jag går förbi
slår trumma som en fatalist
och genom mörkrets mellanrum
ruskar midnatten minnet som
en galning en död geranium.

Halv två.

Gatlyktan puttrade.

Gatlyktan muttrade.

Gatlyktan sade: »Se kvinnan där
som tvekar bort mot dig i ljuset av
dörren som grinar efter henne med
sitt hål.

Du ser hur hennes kjortelfäll
är fransad och bär spår av sand
och ser hur hennes blick i ögonvrån
kröks som en krokig nål.»

Högt upp på stranden kastar minnet
en mängd av krokot gods;
en krokig gren på strand,
rengnagd, polerad
som gåve världen upp
sin hemlighet i dess skelett,
så styvt och vitt.

En brusten fjäder på en verkstadsgård,
rost över form som spänstigheten

övergett,

hård, knycklad, färdig att gå av.

Halv tre.

Gatlyktan sade:

»Märk noga katten, hur han hukar i sitt
avloppsrör,

sträcker ut tungan

och slickar i sig en klick härsket smör.»

Så sträcktes automatiskt barnets hand
och tog och stoppade i fickan leksaks-
bilen som löpte på kajen.

Jag kunde inget se bakom det barnets
öga.

Jag har sett ögon ute på gatan

försöka kika genom fönsterspringor där
det lyste

och en kväll hur en krabba i en strand-
pöl,

en gammal krabba med havstulpaner
på ryggen,

grep tag i änden på käppen jag räckte
honom.

Halv fyra.

Lyktan puttrade.

Lyktan muttrade.

Lyktan gnolade:

»Se månen,

la lune ne garde aucune rancune,

hon blinkar så närsynt,

hon ler in i vrånna.

Hon stryker milt över gräsets hår.

Månen har mist sitt minne.

Med halvutplånade koppärr i ansiktet
sitt
hon knycklar i handen en pappersros
som doftar eau de cologne och damm,
hon är ensam
med alla åldriga dofter av natt
som drar och drar genom hennes sinne.»
En minnesbild kommer
av solfattigt torra geraniumblommor
och damm i sprickor,
dofter av stekta kastanjer på gatan
och kvinnliga dunster i persiennstängda
rum,
cigarretter i korridorer,
cocktail-dunst på barer.

Lyktan sade:
»Klockan fyra,
här ser du numret på dörren.
Minne!
Du har ju nyckeln.
Den lilla lampan kastar en ljusring på
trappan.
Stig upp.
Sängen står öppen, tandborsten hänger
på väggen,
sätt skorna vid dörren, sov, bered dig
till livet.
Den sista knycken av kniven.